

ročník 2016

SENICE NA HANÉ

FARNÍ LIST

ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI

měsíc prosinec

Milí farníci,

opět slavíme Vánoce. Většina lidí se na ně těší, protože mají své zvláštní kouzlo. O těchto svátcích i lidé nevěřící zavítají do kostela, kam jinak běžně nechodí. Co nás tak přitahuje k jesličkám? - Kromě koled a neopakovatelné atmosféry je to poznání, že Boha se nemusíme bát, není nebezpečný. Je „lidský“ a to doslova - stává se člověkem. V Jezulátku v jesličkách se snoubí Boží velikost s lidskou nepatrností. Božské Dítě nás tak učí stávat se plně lidmi.

Člověk

*musí být z ráje pro neposlušnost vyhnán
tak rád se staví do pozice „Boha“
prahne po bohatství a zajištěnosti
opevňuje se, pořizuje zbraně, ukazuje svou moc a nedobytnost
pracuje, mluví, zoufale podává výkon,
aby si zasloužil lásku a byl milován*

Ježíš

*z lásky k lidem se ráje dobrovolně vzdává
stává se člověkem a přijímá všechno člověčí
na svět přichází nezajištěn
leží v jeslích jako bezbranný, vydaný všem a
všemu napospas*

Dítě - neschopné výkonu, slov a činů, a přitom k sobě přitahuje zástupy

Člověk - Ježíš

Emanuel

Bůh s námi

Bůh se mnou

Kdo můžeš pochopit, pochop

S ním jsi silný

Požehnané Vánoce a vše dobré v novém roce 2017 přeje

P. Martin

Hledáme osobnosti farnosti

Nebude to snad už dlouho trvat, co se do naší obce přistěhují manželé Ondřej a Zuzana Kaštovští. I když tu zatím nebydlí, snaží se již zapojovat v naší farnosti, spolu s námi prožívají mše svaté a věřím, že se brzo zapojí do života farnosti naplno. Jsou to mladí manželé a mají spolu dvě děti - Viléma, který má 2 roky a Helenku, která se nedávno narodila. Když jsem se snažila najít něco na internetu o Ondřejovi, byla jsem překvapena, kolik Ondřejů Kaštovských existuje. Jeden je lezec, druhý cestovatel, ale náš Ondřej Kaštovský je vyučen varhanářem.

Chtěla bych se Vás zeptat: Jak jste se rozhodl pro tuto školu? Co Vás k tomu vedlo?

Líbila se mi práce se dřevem, a když jsem zjistil, že existuje varhanářská škola v Krnově, přihlásil jsem se tam.

Teď se tedy nabízí otázka: kde pracujete a co přesně v práci máte na starosti?

Spolupracuji s bývalými spolužáky, kteří založili vlastní varhanářskou dílnu v Bílsku. Opravuji varhany a jejich součásti. Každé varhany jsou jiné, proto je to práce velice zajímavá a pokaždé objevím nebo zjistím něco nového.

Určitě je to zajímavá a také namáhavá práce. Jaké máte koníčky na odreagování?

V současné době opravujeme domek, to je takový velký kůň. Jinak mám rád turistiku, modelaření a knihy.

Máte se svou ženou společně dvě děti, kde jste se poznali?

Se Zuzkou jsme se poznali na brigádách v její farnosti. Bydlel tam můj starší bratr a jezdil jsem tam pomáhat.

Začíná nám právě vánoční doba. Co se Vám vybaví, když se řekne Boží hod vánoční?

Narození Krista, nová naděje.

Kdo připravuje u Vás štědrovečerní večeři? Prozradil byste nám, jak vlastně takový Štědrý den u Vás probíhá.

Podílíme se na přípravě všichni, včetně Vilémka. Smažíme kapra, zpíváme koledy, zdobíme stromeček...

U Ondřeje jsem musela hledat trochu déle, naopak u Zuzky se mi podařilo najít její fotku hned na první pokus. A musím říct, že jí to v těch svatebních šatech opravdu moc sluší. I když Zuzku znám teprve chvíli, máme již společnou známou. A tak si říkám, jak je ten svět malinký. Ale to si ponechám jako tajemství.

Zuzko, jakou školu jste vystudovala? Víím, že před jménem máte titul MgA., ale netuším, jaký se pod tou zkratkou titul skrývá.

Po gymnáziu jsem absolvovala šestileté studium na Fakultě restaurování v Litomyšli, konkrétně se zaměřením na

umělecká díla na papíru. Titul MgA. znamená „magistra umění“ (písmenko „A“ značí slovíčko „art“). Zní to honosně, ale v podstatě se jedná o řemeslo pojaté do hloubky.

Máte dvě děti Viléma a Helenu. Kdo vybíral jména? Jsou to krásná jména, co vás vedlo k tomu výběru?

Děkujeme. Jména jsme vybírali spolu, ale musím říct, že to vůbec nebylo jednoduché. Chtěli jsme taková, která ještě v rodině nejsou, zároveň aby se hezky používala, aby nebyla příliš častá, ale zároveň ne moc extravagantní a v neposlední řadě aby se hodila k příjmení. Takže jsme se k nim vlastně dostali vylučovací metodou, nejsou to jména po prarodičích, jak by se mohlo na první pohled zdát...

Kéž Vám Bůh žehná a chrání vaše děti. Chtěla bych se Vás zeptat, pokud děti dovolí a máte v sobě ještě sílu, co nejraději děláte?

Mám moc ráda ruční práce, takže pokud mám ještě hodně energie, tak něco kreslím, vytvářím nebo restauruju, když mám energie málo, tak si moc ráda sednu s knížkou a když není už žádná energie, ale je čas, pustíme si s manželem nějaký film.

Položím Vám stejnou otázku jak Vašemu manželovi: co se Vám vybaví, když se řekne Boží hod vánoční?

Je to pro dnešní dobu takové neobvyklé slovní spojení, takže si jako první vybavím, jak si můj bratr jako malý myslel, že to znamená, že Pán Bůh o Vánocích něčím hází.

V minulém vydání FL vyšla 28. denní výzva pro manžele, jako adventní cesta. Zkusili jste se třeba alespoň jedním dnem zapojit?

Teď se trošku stydím, ale když se nám nepovedl uskutečnit hned první den (společná procházka ve dvou), protože by neměl kdo být s dětmi, tak jsem na její plnění úplně zapomněla. Beru ale Váš dotaz jako novou výzvu, abych se o to ještě pokusila.

Jaký je Váš recept na šťastné manželství?

Nevyčítat, nevyčítat, nevyčítat.

Děkuji vám oběma, že jste si udělali čas na rozhovor. Přeji vám, abyste měli vždy jeden druhého rádi, šťastný, spokojený život s kupou dětí. Kéž vám Bůh žehná a krásné požehnané svátky!

Vendula Koupilová

Poznáváme svaté v našem kostele

sv. Jan Zlatoústý

Narodil se kolem roku 347-349 v Syrské Antiochii. Po brzké smrti otce, který byl vysokým důstojníkem, se Janovy výchovy ujala jeho zbožná matka Anthuisa. Studoval filosofii a rétoriku u řeckého spisovatele Libania, který žil v letech 314 – 393 v Antiochii. Jan byl jeho nejlepším žákem. Po studiích působil jako právní zástupce. Současně se tři roky připravoval na křest. Pod vedením přísně asketického učitele Diodora z Tarsu, který byl významný představitel tzv. antiochijské školy, studoval Bibli. Hned po tomto studiu, mu zemřela matka a Jan se stal poustevníkem v nedalekých horách. Drsná strohost poškodila Janovi zdraví, takže se musel vrátit do Antiochie. V roce 398 přijal s váháním jmenování patriarchou v Konstantinopoli, kde rozvinul charitativní činnost. S neúprosnou mravní přísností usiloval o reformu kněžského života a bojoval proti zlořádům ve společnosti i na císařském dvoře. Tím si znepřátelil značnou část církevní hierarchie, včetně ambiciózního patriarchy Theofila z Alexandrie. Dostal se i do sporů Theofilovým synovcem, pozdějším sv. Cyrilem Alexandrijským. Janovou hlavní protivnicí byla císařovna Eudokie. Na její popud byl v roce 403 sesazen a poslán do exilu, lid si však vynutil jeho návrat. Příměří s císařovnou netrvalo dlouho a po surovém vojenském zásahu, během velikonočních obřadů, byl poslán do vyhnanství v Malé Arménii. Nepřestal však řídit svoji diecézi a vedl rozsáhlou korespondenci. Na nátlak svých nepřátel byl z císařova rozkazu exportován na místo ještě odlehlejší a to na východní pobřeží Černého moře, Tříměsíční namáhavé putování pustinami, připomínající pochod smrti, však

starý biskup s podlomeným zdravím, nepřežil. Stalo se to 14. září 407 v Turecku.

Jan je pohřben v Římě v kapli baziliky sv. Petra. Díky své známé řečnické a kazatelské zdatnosti byl posmrtně k jeho jménu přidán přídomek zlatoústý. Jsou dochovány stovky jeho promluv, například o kněžství, mnišském životě, křtu a jiné. Jeho knihy o napravení padlého, přeložil do češtiny Viktorín Kornel z Vyšehrd. Je uctíván římskokatolickou, evangelickou, pravoslavnou i řeckokatolickou církví. Jan je patronem křesťanských kazatelů a nemocných s padoucníci. Jeho atributy jsou kniha Evangelii a úl. V naší církvi slaví svátek sv. Jan Zlatoústý 13. září a ve východním křesťanství 13. listopadu. Zajímavost na závěr. V našem kostele původně pod každou lunetou byl nápis svatého, který je v lunetě znázorněn. Když se v kostele malovalo, nápisy byly zatřeny, přemalovány. V brožurce o našem kostele je uvedeno, že je v lunetě zobrazen Sv. Jan Nepomucký.

Já ale na sto procent mohu říci, že to není Jan Nepomucký, ale pod lunetou byl dřív nápis Sv. Jan Zlatoústý. Jako malá školačka si pamatuji, že při návštěvě kostela v hodině náboženství, nám pan kaplan vyprávěl o svatých v lunetách. A pamatuji si to velmi dobře, protože jsem se tehdy zeptala pana kaplana: „...když byl Zlatoústý, měl i zlatou pusou?“ On nám potom vše vysvětlil, proč byl tak nazýván, právě pro svou kazatelskou činnost. Řekl: Naši předkové byli velmi moudří lidé, že takového kazatele umístili vedle kazatelny. Proto v našem kostele vedle kazatelny můžete najít sv. Jana Zlatoústého. Sv. Jan Sarkander je vyobrazen nad vedlejším vchodem.

Božena Vychodilová

Vánoční příběh pro potěchu duše

Vánoce. Nejkrásnější svátky v roce. Obzvláště pro děti a všechny ty, ve kterých dětská dušička žije, i když už jsou dospělí. Čím blíže je Štědrý den, tím více si možná mnozí z nás uvědomí, co je pro šťastný a spokojený život opravdu důležité. Víra, naděje, láska – tři zdánlivě obyčejné věci, které v rodinném kruhu mají zcela jiný, hlubší, význam a smysl.

Mnohdy prostý příběh nám může říci více, než tisíc odborných slov. Proto jsem tentokrát, do vánočního vydání vybrala krátký příběh s vánoční tematikou. Autorem je můj oblíbený spisovatel, římskokatolický kněz, salesián – Bruno Ferrero.

Bohatství (z knihy Úsměvy pro duši)

Krátce před Vánocemi položila učitelka dětem dvě otázky: „Co myslíte, kdo z vás je chudý? Kdo by měl dostat vánoční dárek?“

Děti, které se považovaly za chudé, zvedly ruku. Bylo to v malém městečku, kde se všichni znali. Nejen podle jména.

Všichni věděli, kde kdo bydlí, co dělá, kdo jsou jeho rodiče i jak jsou na tom finančně. Po vyučování zavolala učitelka do kabinetu svého osmiletého žáčka Diniho. Jeho rodiče pocházeli z Afriky. Rodina přijela do městečka teprve nedávno a všem bylo známo, že jsou chudí. Učitelka Diniho vyzvala, aby se posadil a zeptala se ho, proč předtím nezvedl ruku. Dini na to řekl: „Protože nejsem chudý.“

„A kdo je podle tebe chudý?“ „Děti, které nemají rodiče.“ Učitelka se zarazila, užasle na něj pohlédla, chvíli mlčela a pak ho poslala domů. Druhý den přišel Diniho otec domů se širokým úsměvem na tváři. Učitelka se prý stavila u něho v práci. „Můžeme být na našeho syna opravdu hrdí,“ dodal a pověděl ženě, co mu řekla učitelka. Na Štědrý večer rozbalil Dini pod stromečkem balíček s dárkem. Byly v něm dva páry zbrusu nových bot – jeden pár pro něj, jeden pro sestřičku. Ještě nikdy nedostal úplně nové boty. Ale i kdyby Dini dárek nedostal, stejně věděl, že jeho rodina je nejbohatší na světě.

Člověk má kolem sebe skutečný poklad. Ať už jde o rodinu, přátele či někoho blízkého. V tom, jak řešíme spoustu

každodenních věcí, starostí, práce kolem dětí, zaměstnání, nemocí, na to zapomínáme. Ale někdy se můžeme zastavit a zamyslet se nad smyslem svého života, nad tím, jak žijeme

a co dáváme také my druhým. Nejen brát, ale i dávat, to je skutek lásky. Hlavně o Vánocích.

Anna Jahodová

Doporučujeme

Anděl Páně 2

Scénář: Marek Epstein, Jiří Strach

Režie: Jiří Strach

Anděl Páně 2, aneb Andělománie. Jedenáct let jsme si museli počkat na další putování anděla Petronela a čertíka Uriáše. Putování hlavních hrdinů zde na zemi se odehrává v předvečer svátku sv. Mikuláše. Celý příběh vám neřeknu, jen prozradím, že vše začíná hádkou Petronela s Uriášem o jablko Poznání a v první třetině se anděl Petronel setkává s mnoha svatými, s nimiž má krátkou slovní přestřelku, založenou vždy na jednom vtipu. Můžete mi ale věřit, že po shlédnutí této pohádky, vás napadne jedna hláška z prvního dílu: „dáme si to ještě jednou, ještě jednou?“ Je krásné dívat

se, jak dětská očička sledují každý jejich krok a lapají každé slovíčko, a co řekne Petronel Uriáši a naopak. My dospělí se můžeme pousmát nad různými vtipnými momenty a vzpomínat na své dětství. Velikou výhodou mají právě ti, co jsou vychováni v křesťanství, protože pro nás je to ještě vtipnější a bližší. Pokud máte možnost, neváhejte ani vteřinu, běžte se kouknout a vezměte určitě někoho s sebou. Sami potom oceníte, že si máte s kým o pohádce povídat. Nádherné kostýmy, báječná režie, vynikající herci i prostředí, kde se pohádka odehrává, vás nakonec pohladí po duši.

Já odcházela se slzami v očích a s úsměvem na tváři.

Vendula Koupiřilová

Advent a zázrak života

Na druhou adventní neděli bylo v našem kostele pásmo na téma „Advent a zázrak života“. Bolel mě pohled do poloprázdných lavic. A hlavou mi proběhlo milion otázek. Kde jsou farníci? Proč tu nejsou? Pak udeřila 16 hodina a pásmo začalo nádherným zpěvem za doprovodu našeho talentovaného varhaníka. Uteklo to jak voda a už zasedal naposledy ke klavíru nadějný muzikant Marek k poslední skladbě. Nechtělo se nám z kostela jít domů, atmosféra byla úžasná a zpěv i skladby nás všechny krásně pohladily po duši. Tímto bych chtěla všem poděkovat: Za přípravu textu Markétce Houdkové, za překrásné skladby Kubovi Rozsypalovi, Marku Solovskému a za zpěv Magdě Urválkové. Myslím si, že ten kdo seděl doma, udělal velikou chybu. Protože jsem věčný optimista, rozhodla jsem se, že se podělím s vámi o texty z pásma, protože si myslím, že mohou hodně oslovit.

Pojďme se společně zamyslet u čtyř adventních svící nad jednotlivými etapami lidského života od narození až ke stáří a smrti. Bůh je dárce života, je stále s námi a nikdy nás neopouští. On je s námi a touží po tom, abychom také my byli s ním.

1. adventní svíce - narození

Bůh mě stvořil, stal jsem se člověkem. Začínám žít svůj pozemský život. Zatím hořím jen malým nepatrným plamínkem, ještě nemám takovou sílu jako dospělí, přesto v sobě cítím žár, odvalu a spoustu chuti do života. Jsem Bohu vděčný za svůj život – život je dar a je to také úkol a veliký závazek. Jaký bude můj život? Jak ho naplním? Bude plamen mého

života stále hořet? Bude slítn? A Pane Bože, budeš stále se mnou? Bůh řekl: „Neboj se, vždyť já jsem s tebou, já jsem tvůj Bůh, držím tě za pravici a pravím ti: Neboj se, já jsem tvá pomoc. Nerozhlížeš se úzkostlivě. Dodám ti odvahu, pomoci ti budu, budu tě podpírat pravicí své spravedlnosti. Neboj se, červíčku Jákobův, hrstko Izraelova lidu. Nikdy tě neopustím a nikdy se tě nezřeknu“.

2. adventní svíce – dospívání

Plamen mého života začíná slítn. Už nejsem malé nerozumné dítě, které je závislé na svých rodičích a neumí si samo s ničím poradit. Začínám se sám rozhodovat, začínám být samostatný, začínám poznávat sám sebe a začíná mě lákat okolní svět se svým nekonečným bohatstvím. Poznávám dobro i zlo, věci užitečné, dobré, ale i ty zlé, ničivé. Někdy je těžké zůstat sám sebou, nepodlehout negativnímu tlaku okolí. Někdy mě to stojí mnoho sil, aby plamen mého života nezhasl. Je opravdu vše, co mi nabízí tento pozemský svět prospěšné a důležité pro můj život? A kde jsi Bože, když tě nejvíce potřebuji a jsi vůbec? A jaký je vlastně smysl mého života? Úryvek z Bible: „Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám, dává mi prodlévat na svěžích pastvinách, vodí mě k vodám, kde si mohu odpočinout. Občerstvuje mou duši, vede mě po správných cestách pro svoje jméno. I kdybych šel temnotou rokle, nezaleknu se zla, vždyť on je se mnou“!

3. adventní svíce - dospělost

Už jsem konečně dospělý a už nejsem na nikom závislý. Teď si můžu dělat, co chci. Můžu si naplno užívat života. Už

nikoho nepotřebuji, ani své rodiče, ani Boha. Očekává se ode mě zodpovědnost, spolehlivost a samostatnost - to všechno já dokážu. Jsem plný života a jsem šťastný, tedy myslím si, že jsem šťastný. Ale proč je mi někdy těžko a smutno? Proč je plamen mého života někdy silný a jindy ho svým chováním, chybami, sobectvím a hříchem téměř uhasím? Proč jsou někteří lidé mými přáteli a pak mě zradí? Proč je pro mě hodnota peněz a majetku důležitější než dobré vztahy a láska k druhým? Proč si na tebe Bože vzpomenu jen tehdy, když mi teče do bot? Bůh řekl: „Miloval jsem tě odvěkou láskou; protože jsi v mých očích tak drahý, vzácný. Proto jsem si tě zamiloval. Svůj pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne ten, který dává svět. Ať se vaše srdce nechvěje a neděsí. Já jsem cesta, pravda a život“.

4. adventní svíce - stáří a smrt

Dopadla na mě tíha stáří, už nemám tolik síly jako kdysi. Jsem slabý, nemohoucí, nemocný, nepochopený od ostatních, především od mladých lidí. Moje názory už nikoho nezajímají a chuť do života mě pomalu ale jistě začíná opouštět. Jsem druhým na obtíž, nepotřebují mě. Pociťuji samotu a někdy je mi hodně smutno a těžko. Stále více se upínám k Bohu, ale mám výčitky svědomí. Žil jsem dobrý život? Dělal jsem vše pro to, aby plamen mého života sílil a hořel pro Boha a pro druhé? Rozhořel jsem oheň lásky, dobroty a víry v druhých lidech? Byl jsem jim oporou? A co bude po smrti? Bude vůbec něco? Bůh: „Nebojte se, já jsem přemohl

svět. Kdo přichází ke mně, nebude nikdy hladovět. Kdo věří ve mně, nebude nikdy žíznit. Já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa“.

Na závěr tu mám ještě pro vás jeden adventní příběh. Na adventním věnci hořely tiše čtyři svíce. Bylo slyšet, jak si mezi sebou šeptají. První svíčka vzdychla a řekla: „Jmenuji se Pokoj. Ráda bych přebývala mezi lidmi, ale jim na mně nezáleží. Moje světlo sice svítí, ale lidé žádný mír nedodrží!“ Její světélko bylo čím dál menší, až docela zhaslo. Světlo druhé svíce zakmitalo a svíce řekla: „Jmenuji se Víra, toužím svítit lidem na cestu životem, ale oni mnou pohrdají, jsem prý nemoderní a zbytečná. Lidstvo nechce o Bohu nic vědět, nemá tedy cenu, abych svítila!“ Průvan zavál místností a druhá svíce zhasla. Smutně se ke slovu přihlásila třetí svíce: „Jmenuji se Láska. Toužím být v lidském srdci, ale lidé si mě nevšímají, nechtějí mě. Vidí jenom sami sebe, tvrdí, že volné vztahy jsou lepší, že je třeba si užívat. Už nemám sílu, abych hořela.“ Její světlo se zachvělo a zhaslo... V té chvíli vešlo do místnosti dítě. Podívalo se na svíčky a řeklo: „Proč nesvítíte, kdo vás zhasl?“ Ozvala se čtvrtá svíce a zašeptala: „Neboj se! Dokud svítím já, nic není ztraceno! Mé jméno je Naděje! S mou pomocí se dají ostatní svíčky znovu zapálit.“ Dítě nemeškalo a znovu zapálilo zbývající tři svíce. A tak se opět rozhořela Víra, Láska a Pokoj. Kéž náš životní plamen bude jen sílit a bude plný naděje, lásky, pokoje a víry.

Vendula Koupilová

VI. celostátní setkání mládeže

V roce 2017 bude v Olomouci

Celostátní setkání mládeže (CMS) probíhá v duchu světových dní mládeže a koná se v České republice přibližně jednou za 5 let. V příštím roce bude mladé z celé republiky hostit naše překrásná a blízká Olomouc.

Setkání je určeno pro mladé lidi od 14 do 30 let, kteří chtějí prožít několik dní ve společenství mladých lidí. CSM se bude konat ve dnech od 15. do 20. srpna 2017. Hlavním pódiem bude Korunní pevnůstka.

Motto tohoto setkání je „Nebojte se!“ Jaký význam má logo CSM? Co symbolizuje červený šestiúhelník a co naznačují spojené ruce uvnitř? Význam olomouckého loga popsal jeho autorka Tereza Kodetová. Inspirací pro logo setkání mládeže, jehož mottem je citát z Bible „Nebojte se!“ byla konkrétní slova z Písma: „Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, držím tě za pravici: Neboj se, já jsem tvá pomoc“ (Iz 41,13).

Ústředním motivem je Boží ruka, která drží ruku naši – ruku Božích dětí.

Jako podklad slouží červený šestiúhelník. Červená symbolizuje místo setkání – tedy Olomouckou arcidiecézi, která má

ve svém znaku tuto barvu. Šest vrcholů značí pořadové číslo události - jedná se o šesté setkání.

Program šestého CSM v Olomouci je velmi pestrý. Mladé účastníky setkání čeká celá řada diskusních pořadů, přednášek a workshopů, modlitebních společenství, koncertů a kulturních programů. Nad celým programem se nese každodenní příležitost k modlitbě, mši svaté a adoraci. Pokud jsou hlavním mottem celého setkání slova „Nebojte se!“, pak každý den setkání je zaměřený na jedno z prostředí, ve kterém se mladí lidé pohybují a které je obklopuje:

Nebojte se - být sami sebou! (středa)

Nebojte se - lásky a života! (čtvrtek)

Nebojte se - uvěřit Kristu! (pátek)

Nebojte se - budoucnosti! (sobota)

Nebojte se - jít do celého světa! (neděle)

Všechny další potřebné informace o šestém celostátním setkání mládeže v Olomouci v roce 2017 najdete na webových stránkách <https://olomouc2017.signal.cz/>.

Dominika Doláková

Farní kuchařka

Arašídové placičky

Vánoce jsou za dveřmi a v kuchyni v těchto dnech voní cukroví a jehličí. Dnes pro vás máme jeden jednoduchý recept, který zabere minimum času. Zvládnou to i děti, protože se nic neváží ani nešlehá.

Budeme potřebovat: 1 vejce, 1 šálek krémového arašídového másla, 1 šálek hrubého cukru, čokoláda nebo arašídový náplň na ozdobu

Postup: Předehřejeme troubu na 170°C. V míse smícháme arašídové máslo, cukr a vejce. Promíchané těsto dáme na

chvilku ztuhnout do lednice. Z těsta vyvalujeme kuličky a dáme je na plech s pečícím papírem. Pečeme po dobu 7 až 10 minut podle velikosti kuliček. Z kuliček se nám postupně vytvoří placičky, v okamžiku kdy jim začnou zlátnout okraje je vytáhneme z trouby. Na horké placičky pokládáme kousky ořechů nebo čokolády na ozdobu a máme hotovo.

Přeji sladké Vánoce!

Veronika Dlabalová

Pro šikovné ruce

Vánoční ořechové lodičky

Štědrý večer se neobejde bez stromečku, betlému, koled, kapra, cukroví, půlnoční mše, dárečků a různých zvyků. Jeden z nejkrásnějších je pouštění lodiček. Každý má svůj způsob, jak loďku vyrobit, takže tady máme jeden tip, jak na to.

Budete potřebovat: skořápky, čajové svíčky a pinzetu

Postup: Svíčky si zapalte (kolik chcete lodiček tolik potřebujeme i svíček) a pak jen relaxujte u koled a cukroví. Až se

vosk ve svíčkách zcela rozpustí svíčky sfoukněte. Pinzetou vyjměte knot a to tak, že jej uchopíte za plíšek ve kterém je knot připevněn (jinak můžete knot utrhnu). Vložte je doprostřed skořápky a zalijte rozehřátým voskem z kalíšku. Pokud děláte větší počet lodiček, je dobré si je označit pomalováním skořápky po obvodu, aby si každý při pouštění poznal tu svoji. Šťastnou plavbu!

Veronika Dlabalová

Svatý Tomáš Becket

Svatý Tomáš Becket se v liturgii katolické církve připomíná 29. prosince jako nezávazná památka. Byl to arcibiskup a mučedník. Narodil se r. 1118 v Londýně a zemřel 29. prosince 1170 v Canterbury v Anglii.

Tomáš Becket patří k nejdojímavějším církevním osobnostem středověku. Papež Alexandr III. ho nazval při svatořečení „mučedníkem církevního práva a svobody církve“. Tomáš Becket přišel na svět jako syn obchodníka. Dosáhl vynikajícího vzdělání. Po studiích v Paříži, Bologni a Auxerre se stal arcijáhnem v Canterbury, jmenován arcibiskupem Teobaldem. Ve věku 37 let ho jmenoval král Jindřich II. lordem kancléřem a svým osobním poradcem. Mezi Jindřichem a Tomášem bylo hluboké přátelství. Becket podporoval panovníka ve všech záležitostech a měl také rozhodující vliv na mnoho politických rozhodnutí.

Král Jindřich II. nakonec prosadil jmenování Tomáše Becketa canterburským arcibiskupem. Doufal, že tím získá silnější vliv na církevní záležitosti. Tomáš Becket tušil, co přijde, a neměl žádnou velkou radost ze svého jmenování. Avšak přijal volbu a byl vysvěcen v červnu 1162. Ode dne svěcení se Tomáš Becket úplně změnil. Jestliže dříve byl velkorysý, ba dokonce oceňoval nádheru a přepych, v čemž naprosto souhlasil se svým králem, od nynějška rozdělával všechny své příjmy mezi chudé, nosil prostý benediktinský oděv a vedl přísně asketický život. Jestliže se dříve zasazoval za zájmy svého krále, nyní znal jen církevní záležitosti. Za ně bojoval, nedal si do nich mluvit od nikoho, ani od krále.

Především zdůrazňoval Becket stále znovu svobodu církve proti panovníkovi.

Konflikt mezi arcibiskupem a králem byl nevyhnutelný. Došlo k procesům a peněžním trestům pro Tomáše Becketa, až nakonec musel, teprve dva roky po své volbě, utéci do Francie a odtud vedl svůj boj za svobodu církve v Anglii odhodlaně dále. Když přistoupil arcibiskup na smír s králem, vrátil se r. 1170 zpět do Anglie. Spor však začal nanovo a 29. prosince 1170 zavraždili královi důvěrníci Tomáše Becketa u oltáře v canterburské katedrále. Nebylo nikdy objasněno, zdali dal Jindřich II. jednoznačně příkaz k vraždě nebo zdali si vzali šlechtici za záminku králův vzteklý projev a sami zasáhli.

Tomáš Becket byl uctíván národem hned po své smrti jako světec, papež Alexandr III. prohlásil neohroženého muže církve už 21. února 1173 oficiálně za svatého. O rok později konal král Jindřich II. u hrobu svého někdejšího přítele a pozdějšího protivníka veřejné pokání.

Hrob Tomáše Becketa přitahoval po celý středověk davy poutníků. Byl už krátce po Becketově smrti nejvýznamnějším poutním místem v Anglii vůbec. Bylo to podporováno i tím, že nesčetní věřící vyprávěli o zázracích, které se udály na Becketově hrobě. Brzy se rozšířil kult Tomáše Becketa na kontinent, do Německa, Francie, Itálie, Španělska a Skandinávie, pak dokonce na Island. Zavraždění nezломného muže církve nabylo velkého náboženského, ale i politického významu.

Petra Obšelová

Pro chytré hlavy

Už jste někdy hledali určité evangelium nebo jste si chtěli připomenout, co se četlo naposledy při mši svaté? Nebo když jste se za každou cenu snažili najít něco, co se vám z Bible opravdu hodně líbilo? Pokud ne, tak máte možnost si to vyzkoušet. A pokud ano, tak si můžete změřit, jak jste rychlí.

Mám tu pro vás kousek úryvku z evangelia, které se četlo nedávno v neděli. Musíte doplnit chybějící slova, není to zas tak těžké. Potřebujete k tomu jen Bibli.

_____ slyšel ve vězení o Kristových činech. Poslal tedy k němu své učedníky _____ : „Ty jsi ten, který má přijít, anebo máme čekat jiného?“ Ježíš jim odpověděl: „Jděte a oznamte Janovi, co slyšíte a vidíte: Slepí vidí, _____, malomocní jsou očišťováni, hluší slyší, mrtví vstávají, chudým se hlásá radostná zvěst. A blahoslavený, kdo se nade mnou nepohorší.“ Když odcházeli, začal _____ mluvit k zástupům o _____ : „Co jste vyšli na poušť vidět? Snad rákos _____ větrem? Nebo co jste vyšli vidět? Člověka oblečeného do jemných šatů? Ti, kdo nosí jemné šaty, jsou přece v královských palácích. Co jste tedy vyšli vidět? _____? Ano, říkám vám, víc než proroka. To je ten, o němž je psáno: „Já posílám svého posla před tvou tvář, aby připravil cestu před tebou.“ _____, pravím vám: Mezi těmi, kdo se narodili ze ženy, nepovstal nikdo větší než Jan Křtitel. Ale i ten nejmenší v nebeském _____ je větší než on.“

Metoděj Koupil ml.

Děti dětem

Ahoj děti, Vánoce už jsou tady! Všude voní cukroví a všichni se už těšíme na Štědrovečerní večeři, stromeček, dárky, pohádky, ale hlavně na to, že budeme zase všichni spolu. Protentokrát jsem si pro vás připravila vystřihovánku, kterou si můžete nazdobit okno, třeba ve svém pokoji. Tak neváhej, vezmi si nůžky a dej se do toho! Ale opatrně, dávej pozor na prsty.

Dominika Doláková ml.

Pozvánky

Děkovná mše sv. za rok 2016

kostel Senice, 31. 12. 2016 v 16 hod.

Tříkrálová sbírka

kostel Senice, 7. 1. 2017 od 9 hod.

Tříkrálový koncert Collegium vocale Olomouc

kostel Senice, 8. 1. 2017 v 16 hod.

Setkání seniorů

fara Senice, 18. 1. 2017 v 16 hod.

Mše sv. za hospodyně

kostel Senice, 2. 2. 2017 v 18:30 hod.

Svatoblažské požehnání

kostel Senice, 3. 2. a 5. 2. při mši svaté

Pastorační rada

fara Senice, 23. 2. 2017 v 19 hod.

Koncert skupiny Good Work (Paprsky)

kostel Senice, 26. 2. v 15 hod.

Přání

Milí čtenáři, celá redakce vám přeje požehnané vánoční svátky, plné lásky, rodinné pohody a radost z narození Ježíše Krista. Nový rok 2017, ať vám přinese hojnost Boží milosti a pevné zdraví. Děkujeme vám za vaši přízeň a

doufáme, že v dalším roce se bude farní list těšit i nadále vaší přízni a zájmu. Snad se nám podařilo vás v něčem inspirovat a nebo nabídnout zajímavé čtení.

Děkujeme vám.

redakční rada Vendula Koupilová, Dominika Doláková, Anna Jahodová, Petra Obšelová, Veronika Dlabalová, Ludmila Štafová ml., Dominika Doláková ml., Metoděj Koupil ml.

grafická úprava Martin Obšel

telefon do kanceláře 733 741 607 **mobil kněze** 605 027 155

kontakt pro příspěvky redakcefl@seznam.cz **farní web** www.farnost-senice.cz